

نوشت افزار؛ کالاهای حیاتی برای دانش آموزان

دفتر، جامدادی، پاک کن و سایر نوشت افزارها، بخشی از زنجیره تولید محتوای دانش آموزان در شکل گیری هویت فرزندان ما نقش تعیین کننده ای داشته اند

لباس شان و شاید حتی بیشتر اهمیت دارد. اما تولیدات فضای مجازی و بازی های رایانه ای محدود هستند. با تمام اینها خیلی وقت ها ما در انتخاب لوازم تحریر و نوشت افزارها گاهی وقت ها خودمان کاراکترهایی را انتخاب می کنیم. انتقال فرهنگ ایرانی اسلامی به فرزندانمان زنجیره فرهنگی و ضداسلامی را تکمیل می کند. درحالی که این نوشت

ما پدر و مادرها اغلب اوقات با وسواس خاصی خورده و خوراک بچه هایمان را چک می کنیم؛ ما اجازه نمی دهیم فرزندانمان هر چیزی بخورند و حتی حواس مان به رفت و آمدهایشان هست. این که با چه افرادی دوست هستند و نشست و برخاست دارند و حتی از دوران مهد کودک همه چیزشان را زیر نظر داریم. اما گاهی وقت ها یادمان می رود رسانه ها و زنجیره تولید محتوای رسانه ای هم به اندازه دایره دوستان و افراد نزدیک بر روان، هویت و شخصیت کودکان تاثیرگذار است و به اندازه خوراک جسمی و رخت و

زهرا احمدزاده

خبرنگار چارلیواری

زنجیره هویت زدایی

زنجیره تولید محتوا زنجیره ای است که نقطه آغازین آن انیمیشن و در امتدادش اسباب بازی ها و عروسک های ساخته شده از کاراکترهای همان انیمیشن هاست. در ادامه لوازم تحریر و سایر لوازم کودک ساخته شده با این کاراکترها زنجیره تولید تکمیل می شود. زنجیره ای که از یک سوتاهفت سالگی بر مبنای تصاویر و المان های موجود در این انیمیشن ها وجود دارد بخشی از شخصیت فرزندان ما را شکل می دهد و از سوی دیگر در ادامه و در دوران درس و مدرسه هم تخیل آنها را به بازی می گیرد تا در نهایت فرزندان ما با هویتی متفاوت از هویت واقعی و مرتبط با ملیت و فرهنگ و ارزش هایشان خوب گیرند.

خاطراتی از جنس دفتر مشق!

دوران کودکی وقتی به فصل بازگشایی مدارس نزدیک می شدیم، یکی از بزرگ ترین هیجانها و خوشحالی های آن دوران برایم خرید لوازم تحریر بود. گرچه در آن سال ها لوازم تحریرهای فانتزی و زیبا مثل امروز وجود نداشت و اغلب اوقات دفترهای ساده و بدون طرح، نقش و خط کشی و پاک کن های ساده و مدادهای یک رنگ و بدون هیچ نقش و نگار خاصی، لوازم تحریر آن دوران را تشکیل می داد. برای ما دهه شصتی ها همین قدر که رنگ پاک کنمان صورتی یا زرد باشد یک آپشن مهم محسوب می شد!

کم کم دفترهایی به بازار آمد که نیاز نداشت خودمان با خط کش و خودکاری قرمز اطرافش را خط کشی کنیم، پیش از آن دفترها کاملاً ساده بود. فقط خطوط افقی آبی رنگی داشت که بتوانیم روی این خطوط کلماتمان را بنویسیم، حتی برای زیباتر شدن و تمیزتر شدن کار، خودمان باید دو طرف دفتر را با خط کش و خودکار قرمز یک خط عمودی رسم می کردیم تا به صفحه مان کادری بدهیم و دفترمان از سادگی محض بیرون بیاید.

گاهی وقت ها که می خواستیم صفحه مان کمی لاکچری شود، به جای یک خط عمودی قرمز دو خط عمودی با فاصله یک میلیمتری می کشیدیم و این دیگر انتهای هنر و زیبایی دفتر مشق های مان بود!

تازه وضعیت ما دهه شصتی ها نسبت به دهه های قبلی بهتر بود! خیلی هایمان دفترهای مشقمان را با کاغذ کادو جلد می کردیم اما بچه های بزرگ تر یا دهه پنجاهی ها حتی برای جلد کردن دفترهای مشق، ریاضی و گاهی کتاب های درسی شان از روزنامه باطله استفاده می کردند.

اگر پدر و مادرها برایمان یک جعبه مدارنگی می گرفتند دیگر به انتهای آرزویمان رسیده بودیم. مدارنگی هایی که حتی خواب شبمان را رنگی می کرد و نقاشی هایی که در گوشه و کنار دفتر مشق یا دفتر نقاشی سفید رنگی که در کنار دفترهای خط دار به عنوان لوازم تحریرمان بود، می کشیدیم و طرح زدن روی زندگی را از همان کودکی تمرین می کردیم.

حالا خیلی از ما در همین روزها و در چنین ایامی دست فرزندانمان را می گیریم و راهی بازار خرید نوشته افزار می شویم. نوشت افزار و لوازم تحریرهایی که با دوران ما خیلی فرق می کنند! نوشت افزارهایی که هر کدامشان می توانند در نقش یک سفیر فرهنگی عمل کنند و فرهنگ و آداب و رسوم و داستان خاصی را به فرزندان ما انتقال دهند. به همین دلیل هم هست که باید در انتخاب طرح و نقش و کاراکترهایی که روی نوشت افزارمان نقش می بندد بیشتر دقت کنیم.